

Οι φωτιές στο εγκαταλειμμένο αχαϊκό στρατόπεδο σιγόκαιγαν ακόμα, όταν ξημέρωσε. Δειλά στην αρχή, ξεθαρρεμένοι αργότερα, οι Τρώες βγήκαν στον κάμπο και δεν πίστευαν στα μάτια τους: Ναι! Οι Αχαιοί είχαν φύγει! Το τεράστιο ξύλινο άλογο γρήγορα τράβηξε την προσοχή τους. Η επιγραφή που έφερε, ήταν σαφής: Οι φευγάτοι το πρόσφεραν στην Αθηνά. Κάποιοι πρότειναν να το μπάσουν στην πόλη και να το πάνε αφιέρωμα στον ναό της θεάς Αθηνάς που τους απάλλαξε από τον εχθρό. Κάποιοι άλλοι ήθελαν να διερευνήσουν την όλη υπόθεση. Οι κρυμμένοι στην κοιλιά του αλόγου Αχαιοί κρατούσαν και την αναπνοή τους. Αν τους ανακάλυπταν τώρα οι Τρώες, θα πήγαιναν όλοι χαμένοι. Μόνο ο νεαρός Νεοπτόλεμος έδειχνε ασυγκράτητος και ζητούσε από τον Οδυσσέα να του ανοίξει, να βγει να εξολοθρεύσει τους εχθρούς. Με μεγάλη δυσκολία τον συγκρατούσε ο Οδυσσέας.

Στην παραλία, κάποιοι ανακάλυψαν τον κρυμμένο Σίνωνα που έδειχνε να τρέμει από τον φόβο του. Τον έσυραν στον Πρίαμο. Ο Σίνωνας έπεσε στα πόδια του ζητώντας έλεος. Ήταν ο μόνος από τους Αχαιούς που είχε ξεμείνει στην Τρωάδα, επειδή η ζωή του κινδύνευε από τον Οδυσσέα και τους ανθρώπους του. Είχε έλθει ως εκεί συνοδεύοντας τον φίλο του, Παλαμήδη. Όταν ο Παλαμήδης πέθανε, θύμα των δολοπλοκιών του Οδυσσέα, αυτός ορκίστηκε εκδίκηση. Ο όρκος του όμως τον έκανε αυτόματα στόχο της επιβουλής του Οδυσσέα. Αναγκαστικά έπρεπε να φυλάγεται.

Αλλά και του Οδυσσέα οι πράξεις, συνέχισε την αφήγησή του ο Σίνωνας, δεν μπορούσαν να μείνουν ατιμώρητες από τους θεούς. Κυρίως το θράσος του, μαζί με τον Διομήδη, να κλέψει το Παλλάδιο βάφοντας τα χέρια του με το αίμα των φρουρών του ναού της Αθηνάς. Η ανόσια πράξη τους έπεισε την Παλλάδα να αποσύρει την εύνοιά της προς τους Αχαιούς. Τους το έδειξε κάνοντας το Παλλάδιο να ζωντανέψει τρεις φορές και να πηδήσει πάλλοντας το δόρυ και σείοντας την ασπίδα, ενώ φωτιές μεγάλου θυμού έβγαιναν από τα μάτια του.

Με όλα αυτά, ο μάντης Κάλχας προφήτεψε ότι, για να παρθεί η Τροία, έπρεπε οι Αχαιοί να γυρίσουν στην Ελλάδα με το Παλλάδιο, να εξαγνιστούν από το μiasma των φόνων κι έπειτα να επιστρέψουν στην Τρωάδα και να συνεχίσουν την πολιορκία του Ιλίου. Μάλιστα, για να μπορέσουν να φτάσουν στην Ελλάδα σώοι, έπρεπε να αφιερώσουν ένα άλογο στην Αθηνά. Ήταν ο τεράστιος Δούρειος Ίππος που βρισκόταν μπροστά τους. Τον είχαν φτιάξει τόσο μεγάλο, έπειτα από προτροπή του Οδυσσέα. Ο όγκος του δεν θα επέτρεπε στους Τρώες να το μπάσουν στην πόλη και να το τοποθετήσουν στη θέση του Παλλάδιου ως προστάτη της Τροίας. Κι αν πάλι, μη γνωρίζοντας, οι Τρώες το κατέστρεφαν, η οργή της Αθηνάς θα έπεφτε επάνω τους.

Οι Αχαιοί, συνέχισε την ψεύτικη ιστορία του ο Σίνωνας, θέλησαν να φύγουν αμέσως μετά την κατασκευή του Δούρειου Ίππου. Δεν μπορούσαν να το πράξουν εξαιτίας του ότι φυσούσαν αντίθετοι άνεμοι. Ο θεός Απόλλωνας τους θύμισε ότι το ίδιο είχε γίνει και στην Αυλίδα όπου χρειάστηκε η θυσία της Ιφιγένειας για να κατορθώσουν να αποπλεύσουν. Οι θεοί ήθελαν την θυσία ενός ανθρώπου. Δεν είπε ποιου. Όμως, ο Οδυσσέας έπεισε τον μάντη Κάλχα να πει ότι το θύμα έπρεπε να είναι ο Σίνωνας.

«Με έπιασαν, με έδεσαν και με έσυραν στον βωμό», έλεγε ο Σίνωνας. «Με άφησαν εκεί όλη νύχτα. Κατόρθωσα να λυθώ και πήγα να κρυφτώ εκεί που με βρήκατε». Έτυχε κι έπεσαν οι αντίθετοι άνεμοι και οι Αχαιοί απέπλευσαν χωρίς να ενδιαφερθούν να τον βρουν!

(τελευταία επεξεργασία, 20 Μαρτίου 2022)